

de wijze van examinatie, zoowel voor de Theol. School, de eigene inrichting der kerken, als voor de Theol. Facult. der V. Univ.

Op dit voorstel werden 6 stemmen uitgebracht.

Alle drie voorstellen zullen aan de Prov. Synode worden gepresenteerd.

Vergadering der Classis Utrecht, op 19 Juli 1893 te Zeist.

De vergadering werd door Ds. Adriaanse, Praeses, met gebed geopend.

De Concept-regeling voor de opleiding van Bedienaren des Woords wordt aan de orde gesteld, en voorlezing gedaan van de resolutie dienaangaande genomen door de kerkeraden van Utrecht A en B, Driebergen en Amerongen.

Na breedvoerige beraadslaging wordt met 23 tegen 5 stemmen aangenomen, dat het Concept is in overeenstemming met de bediening der vereeniging; en een voorstel van Ds. Barger van Driebergen aangenomen, luidende als volgt:

«De Classe oordeelt, dat eenheid van opleiding gewenscht en noodzakelijk is, en dat daartoe de Theologische faculteit van de Vrije Universiteit en de Theologische School moeten samenwerken, onder (beding van een behoorlijk en volledig waarborg, dat de kerken haar eigene inrichting houden.»

De consideratie der kerkeraden voormeld worden tengevolge daarvan geacht te zijn vervallen.

Het Concept van Huishoudelijke Bepalingen wordt aan de orde gesteld, en voorlezing gedaan van de resolutie ten aanzien daarvan der kerkeraden Utrecht A en B, Zeist A en B en Amerongen.

Na discussie vereenigt zich de vergadering met eene motie van Ds. Hartwig van Harmelen, om de onderdeelen van het Concept te laten rusten, die aan de behandeling der Provinciale en Generale Synode over te laten, en te bepalen volgens de resolutie van Utrecht B, als volgt:

de Classe acht wenschelijk:

«dat de Generale Synode 200 min mogelijk bepalingen make voor het kerkelijk leven;

«dat zij althans geene bepalingen make over aangelegenheden, die altijd aan de kerkeraden en Classen overgelaten zijn, en ook overgelaten moeten worden;

«dat zij zich onthoude, daarin op te nemen dogmatische en zedekundige uitspraken;

«dat zij onderscheid make tusschen adviezen en bindende bepalingen;

«en dat zij liever slechts het meest noodzakelijke principieel afdoe, dan dat de zucht om alles op eenmaal af te doen leidt tot eene summierde behandeling.»

Door de kerk van Driebergen is voorgesteld eene uitspraak der Classe, dat de Geref. Kerkenverzoorging door de kerken moet worden ter hand genomen; met welk voorstel de Diaconie der kerk van Utrecht B zich heeft vereenigd.

Daarentegen is door de kerk van Utrecht A de overtuiging uitgesproken, dat de ziekenverpleging voornamelijk aan het particulier initiatief moet worden overgelaten.

De vragen, door Ds. Klaarhamer van Utrecht B gesteld, of de verzorging der kerken moet uitgaan van de kerken en of de kerken hebben te verzorgen zoowel het lichaam als de ziel, worden toestemmend beantwoord, en besloten:

«dat de Geref. kerkenverzoorging door de kerken moet worden ter hand genomen, en dit beginsel zal worden uitgesproken ter Generale Synode, opdat deze beslisse, op welke wijze die arbeid der barmhertigheid door de kerken moet worden verricht.»

Door IJsselstein wordt geklaagd, dat de samenwerking der gemeente zeer slecht bezocht wordt, wanneer eene bijeenkomst der Ledebeoerders plaats heeft. De afgevaardigden worden opgevoerd door vermaning en leerling de leden der gemeente te overreden, dat zij de bediening des Woords niet mogen verlaten.

De regeling der consulentenschappen en vacaturen blijft onveranderd.

Door Utrecht B is voorgesteld den dienst der Diaconen bij de Generale Synode ter sprake te brengen. De afgevaardigden van Utrecht B, gevraagd of niet eenige nadere omschrijving van de bedoeling van het voorstel noodig ware, antwoorden dat het hoofddoel van het voorstel is de behandeling van de belangen des Diakenambts bij de Generale Synode levendig te houden, hoewel de beschouwing van de belangen thans nog niet leiden kan tot een uitgewerkte voorstel. De Classe besluit aan de Generale Synode voor te stellen, «dat zij zoodanige beslissingen neme, dat daardoor de Dienst des Diakenambts in onze kerken tot volle ontwikkeling moge komen.»

Admissie-examen voor de Theologische School te Kampen.

Allen, die met den aanstaanden cursus als student aan de Theol. School wenschen te worden ingeschreven, worden uitgenoodigd, vóór 25 Augustus zich aan te melden bij den pedel, den heer J. Jansen te Kampen.

L. LINDERBOOM, Rector.

Kampen, 18 Juli '93.

THEOLOGISCHE SCHOOL.

CURATORENVERGADERING.

(Slot.)

Aangaande het beoogden der Candidaten door Do. Noordt als oudste Theol. Docent, hebben wij nog ter herinnering te melden, dat Doent H. de Cock de laatste week verhandeld was de vergadering bij te wonen door Z.E.W. huwelijk en daarop gevolgde reis.

Van de Leeraren was Dr. Reinink ook niet meer aanwezig, daar Z.E. reeds den 19en Mei zijn arbeid aan de Theol. School neerlegde, en als bekend is den 21sten Juli met zijne echtgenote het vaderland verliet om de reis naar Pretoria, als Rector aan het Gymnasium aldaar, te ondernemen.

Zegene de Heere hem in de betrekking; doch vervulde Hij ook spoedig de ledige plaats, door zijn heengaan ontstaan.

«Na de examens zette de Curatoren-Vergadering haren arbeid voort in het behandelen van aan de orde zijnde zaken, die zij Donderdagavond mocht beëindigen, en waarvan nader in de Handelingen der Curatoren verslag zal gedaan worden.

Achtervolge de Heere al haren arbeid met zijn onmisbaren zegen tot welzijn van Kerk en School.

C. MULDER,

Secr. van het Doc. Coll.

Kampen, 25 Juli 1893.

Buitenland.

Zuid-Afrika. Een strijder voor de Gereformeerde waarheid.

(Vervolg.)

Ds. Murray wordt ook nog aangevallen over zijn voorstaan van de geloofsgenezing. Toen zekere Hazenberg in het land kwam, heeft Ds. Murray hem dadelijk zijn prekestoel aangeboden, al was deze niet bevoegd in zijne kerk voor te gaan; ja, hij schreef zelfs een boekje om de geloofsgenezing voor te staan.

Ook is het een punt van beschuldiging dat Ds. Murray's eigene dochter «stafofficiër» is van het Heilsleger, terwijl hij als leeraar niet tegen het leger getuigt. Ook laat hij zijn zoonje van 12 jaren aan de demonstratiën van het leger mededoen en dat wel op den dag des Heeren.

De ijer voor de geheel-onthouding van Ds. Murray wordt hem daarbij evenwel geëind. Dit meenen wij dat geen grief tegen een leeraar zijn mag. Wanneer wij de verwoestingen zien, die door het gebruik van alcoholische dranken aangericht worden, dan kunnen wij van oordeel zijn, dat de geheel-onthouding lijden aan eenzijdigheid, maar hun streven veroordeelen durven wij niet.

Het Gereformeerde strijder in «di Patriot» wijst er nog op, dat in de plaats waar Ds. Murray werkt, in Wellington, nog meer gerechtszaken over dronkenschap verhandeld worden als in de Paarl. Ook weet hij te verhalen, dat in den laatsten tijd verscheidene aanzienlijke leden der gemeente te Wellington aan den drank geraakt zijn. Dit bewijst dus, dat actie tegen het gebruik van alcoholische dranken zeer te begrijpen is.

Van meer gewicht is, wat in «di Patriot» ingebracht wordt tegen de Methodistische manieren, in de door Ds. Murray gestichte meijescholen. Ja, een half Roomsche vroomheid, zoo luidt de beschuldiging, wordt daar de leerlingen ingeprent.

«Kijk maar als jij inkoude die knuise an di mure. En wat beteken die biddamertijns waarin hulle op sekere ure opengeleit worde. En dan di oorhug of hery van hulle sonde bij di onderwijzeresse! Dit almal 'n Roomsche surdeeg, wat di hele! boel doortrek. Mar dan kom di ergste nog! Di menselijke bekeringswerk. Daar word met di meissis bidure gehou en gepnat; en dan om hulle onderwijzeresse te pleisier en witvoetje te soek; sê hulle dan mar naderhand hulle is bekeerd, terwijl hulle hart nog net so onwedergeboren is.» Zoo gaat het in «di Patriot» voort.

Vooraf wijst de schrijver op de opwekkingen die Ds. Murray zoekt in het leven te roepen. Voor eenigen tijd maakte genoemde leeraar bekend, dat allen die bekeerd waren hun namen op een briefje moesten schrijven en dit in het armenzakje werpen. Den volgende Zondag maakte hij bekend, dat 500 van de 1200 leden van Wellington bekeerd waren.

Ten slotte wordt van Ds. Murray gezegd, dat hij eerst mededing met Ds. Paarsa Smith, met zijn volmakthaarheidsleer, daarna met Moody en Sankey en hun opwekkingsbeweging, vervolgens met Hazenberg en zijn geloofsgenezing, daarop met Schreiner en zijn afschaffing, eindelijk met Generaal Booth en zijn Heilsleger.

Dit bewijst dat Ds. Murray meer het Methodisme in zijn verschillende vormen, dan het Calvinisme is toegedaan. De invloed dien Ds. Murray door zijn talenten, toewijding en ijer uitoefent ook op zijne ambtgenooten is groot, vandaar dat de aanval in «di Patriot» tegen hem gericht, in de Hollandse kringen van Zuid-Afrika heel wat opzien gebaard heeft. Vooral de beschuldiging dat Ds. Murray ontrouw is aan zijn ambtseid, heeft groote ontroering gewekt.

Wij kunnen niet zeggen dat ons de toon die in «di Patriot» tegenover Ds. Murray aangelegd wordt, aangenaam aandoe; tegenover een man van onmiskenbaren verdiensten als Ds. Murray, behoort die gansch anders te zijn. Wij voor ons hadden liever een klaagtoon vernomen, dat een man als Ds. Murray zijne schoone gaven niet besteedt tot voortplanting der Gereformeerde beginselen. Dit zou waardig geweest zijn en minder verbitering hebben gewekt.

Nochtans verheugt het ons, dat ook in de Transvaal en de Oranje Vrijstaat de strijd voor de Gereformeerde waarheid niet enkel tot de kringen van de z.g. «Doppers», waartoe ook de president der Transvaalse Republiek, Paul Kruger, behoort, beperkt blijft.

Gemengd Nieuws

Wat nieuws op religieus gebied.

In Duitsland zijn de Lutherse, toonmatige voorstellingen, waarbij de reformatie, die van Luther nging, op de plaatsen wordt gebracht, inheemsch. Bij de Roomschen heeft men de Passiespelen, die het lijden van den Heere Jesus Christus aanschouwelijk voorstellen, zij het dat ook slechts éénmaal om de 10 jaren. Nu is er wat nieuws opgedoken. Een Berlijnsche predikant, de heer Baumann, heeft een «Missiönsfestspiel» geschreven, dat reeds tweemaal telkens voor een 1000 personen opgevoerd is. De tooneelspelers, candidaten, studenten, kooplieden, handwerkers, spelen lumme rollen om niet. Men wil niet het vertoonen van het stuk geld verzamelen voor den aankoop van een stalen boot voor het Nyassa meer, opdat er een middel van vervoer zou zijn tusschen de aan de oevers van dat meer gevestigde zendingstation van de Berlijnsche zending. De liberalistische pers sprak over dit ondernemen niet onwillig, hetgeen in Deutsche Christelijke kringen verwondering baart, omdat die pers voor eenige jaren letterlijk alles bespote wat met het Christendom in verband stond. Doch om verwonderd niet te worden, moet men in Christelijke kringen, zoo kennelijk der wereld gelijkvormig wordt. Ook schrijft men het succes van deze opvoering toe aan het feit dat iets geheel nieuws op het tooneel wordt gebracht, en omdat men de zending als een soort van nationale zaak beschouwt, gelijk ook in Frankrijk het geval is. De z.g. conservatieve pers durfde de zending op het tooneel niet zoo aanstonds toejuichen. In het stuk wordt het leven in een Heidsiek nederdorp, de aankomst van de zendingen en hun overwinning over de nacht der duisternis, geschilderd. Alles wordt zooveel mogelijk getrouwe voorgesteld; het zendingsthus met zijn museum, leverde de noodige echte costumen, speeren, schillen. Ook ontbraken negerdansen en negerzangen niet. Wel mogen wij niet het oog op dit verschildspel vestigen; maar gaan wij heen? Waar blijft de arbeid in stilheid en gebed voor de uitbreiding van Gods Koninkrijk, wanneer deze wijze van zenden algemeen mocht worden? Het maar ons dat in Duitsland's Christelijke kringen, geene stem van beteekenis daartegen wordt verheven, al wenschen wij niet over het hoofd te zien, dat men in Duitsland in Lutherse kringen niet verwachten kon dat het Calvinistisch type gevonden zal worden.

Engelsche zendingen in Noord-Indië klagen over het optreden van Amerikaanse Methodisten op hun arbeidsveld. Zij werken echi anders dan andere Protestantische zendingen, wijl zij de heidenden aanstonds doopen zoo spoedig zij maar verklaren, dat zij den dienst der afgoden willen laten varen en aan Jesus Christus willen gelooven. Al worden ook schoone

berichten van bekeeringen in massa de wereld ingezonden, men moet zich daarom geen illusien maken.

In de laatste zes jaren zijn 300 Europeesche officieren, zoowel mannelijke als vrouwelijke van het leger des heils, naar Engelsch Indië gestuurd, met bevel om in dit land der boetedoeners door zelfaflading de aandacht der menigte op zich te vestigen. Zulk een Europeesch officier ontvangt wekelijks f 180, zoodat hij leven moet als een Indisch handwerker. Reeds zijn 20 van die officieren gestorven en 160 deels gepatriëerd of tot andere zendingenootschappen overgegaan. Het leger in Indië staat onder bevel van eene dochter van den generaal, miss Lucy Booth.

WINCKEL.

Voor Kinderen.

WIE WAS RIJK?

I.

Nu bijna honderd jaar geleden woonde in een kleine stad een jonkman van een jaar of achtien. Hij had in zijn jeugd weinig of niets geleerd, en kon dus later ook weinig verdienen.

Dit verdroot hem zeer, daar zijn grootste lust was veel te bezitten en zooveel mogelijk bijeen te garen. Hij peinsde er over, hoe 't zoover te brengen en 't waar een wil is is een weg.

Het eerste wat hij deed was des avonds de herbergen langs te gaan, en dan de krukken te vragen die niet meer gebruikt werden. Al die krukken bracht hij op den 'older waar hij sliep. Daar legde hij ook al wat hij op straat vond 't meenemen waard was, veel wat anderen wegwerpen, enz. Vond hij oude schoenen of een oude pet, dan droeg hij die zelf.

Wat hij met zijn heele pakhuus rommel doen moest, wist hij niet. Doch na verloop van een jaar kwam er een voddenkoopman, en gaf er tien gulden voor. Dit nam de jonkman verblijd aan en hij kwam op de gedachte ook lompenkoopman te worden. Met een grooten mand op den nek trok hij van dorp tot dorp, kocht voddens op, schacherde in oude kleren en zoo meer, en om kort te gaan, na een jaar of drie kon hij een ezel koopen en een kar en begon 't groot te handelen. Twintig jaar later was de jongeling een vermogend man, maar ook een volagsien gierigaard. 't Was hem maar om het hebben te doen. Hij at weinig en van 't geringste voedsel, dronk enkel water, kleeedde zich uit in lompen die hij opkocht en sliep op een der zolders van zijn voddenspakhuus, waar hij een soort kamertje had, doch zoo armoedig dat geen bedelaar het haast zou hebben willen bewonen. Toch bezat hij toen zeker al vele duizenden guldens, want liet was hem «meegeloopen».

Zondag en in de week werkte hij door. Want dat er geen vreeze Gods in zijn hart was, begrijpt gij. Zijn doel was maar geld verdienen, rijker worden. Waartoe? Dat wist hij niet!

Hij werd eindelijk oud, maar zijn geldgierigheid nam met zijn rijkdom toe. Geheel alleen bewoonde hij, schoon hij drie pakhuizen had en wel vijfzig man in dienst, een klein armoedig huisje. Al zijn geld had hij in de bank geplaatst. Op het zinnigst leefde hij. Een klein lampje verschaftte hem des avonds licht. In den winter warmde hij zich door met ettelijke oude jassen aan heen en weer te loopen of brandhout te hakken.

Zoo werd deze rijke en toch armé man zeventig jaar. Toen stierf hij, door geen mensch betreurd. Zijn geld en bezittingen eriden twee leden van zijn familie, verre nichten, die hij nooit gezien had.

(Slot volgt.)

VOOR WEEETGRACE LEZERS.

HOE 'T AAN TE LEGGEN.

Maar hoe moet iemand, zult ge zeggen, na al wat we reeds bespraken, het dan aanleggen, als hij leeren wil zich behoorlijk uit te drukken.

Wel, vrienden, zoo iemand moet zeer eenvoudig beginnen. Al ging hij ook al de werken lezen van oude en van nieuwe schrijvers, die meesters in hun kunst waren, het zou hem weinig baten. Hij zou dikwijls niet eens weten te ontdekken, waarin het degelijke en schone eigenlijk bestond.

Het is goed daarom niet met het hoogste te beginnen, maar met het geringe, en zoo op te klimmen.

Gij weet b. v. iets. Ge hebt wat gezien, gehoord, gelezen. Welnu begin maar met dit hardop aan u zelf te vertellen, zonder dat er iemand bij is.

Ja maar, zegt gij, als geen mensch het hoort heeft ook geen mensch er plezier van.

Best mogelijk, maar dat is toch nog beter dan dat zij er verdriet van hebben en gij weer van hen. Dat kon ook gebeuren, als ge er anderen bijhaalt.

Beproof nu eens geregeld hardop weer te geven wat ge weet. Dan zal u blijken, hoe ge telkens wat vergeet, dat al had moeten komen; hoe ge u onjuist uitdrukt of midden in den zin blijft steken; hoe ge niet altijd dadelijk het rechte woord vindt en zoo meer.

Doch mettertijd en als ge scherp oplet zal dit beter worden, en kunt ge beginnen uw gedachten op het papier te zetten. Gij moet dan echter niet dadelijk een verhandeling willen schrijven over den oorsprong van het kwaad of over den strijd des levens, maar b. v. eens wat vertellen van de koe, hoe ge uw dag besteed hebt en zulke dingen.

Nu begint ge echter niet aanstonds op te schrijven. Want dan krijgt ge een optel, zoals ik eens een van een meisje las, die begon met: «De koeien worden geslacht door den slager» en eindigde met: «Zij maken een naar geluid».

Zij begon dus met het einde van het leven der koe.

Neen, ge doet net als de bouwmeester. Ge maakt eerst een plan, een bestek, het schetsje of gerante van wat ge zeggen gaat.

Tot voorbeheld blijven we maar bij de koe; dat is een bekend bestek.

Ik begin met te vertellen: wat een koe is en hoe zij er uitziet.

Dan volgt: hoe zij gevoed en onderhouden wordt, kortom, hoe het dier zijn leven doorbrengt.

Dan komt de vraag: Wat nut hebben we van de koe? Daarop krijgen we twee antwoorden: a. nut bij haar leven; b. nut na haar dood.

Ten slotte kunnen we dan vertellen waar b. v. de beste koeien worden gevonden en hoe dat komt.

Ziet gij, nu is er regel en orde in. Het behoort nu niet juist zoo, als allen maar geregeld volgt en gij b. v. niet vlak achter elkaar schrijft: De koe weidt op het land en van de beenderen kan men knoopen maken.

Wat later kunt ge dan omgekeerd te werk gaan, en als ge eens iets moeis over het paard

b. v. hebt gelezen, dat stuk voor u nemen en er de hoofdtekken, het geraamte, nithalen. Dat is dikwijls nog wel zoo moeielijk als 't eerste.

HOOGENBIJK.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPEN: Voorhuizen, J. Breukelaar te Nijmegen. — Brouwerhaven, O. J. Geerling te Holwerd. — Orange City, (Iowa, N.A.), J. van Goor te Harlingen. — Meliskerke, H. Baarman, cand. te Bennebroek. — Schiedam B. P. van Son te Amsterdam. — Langerlaan, J. Meijer jr., cand. — Bija, Steenhuis, cand. aan de Theol. school. — Leeuwarden A. G. Eizenga te Kampen A. — Schoondijke (Zee), J. Meijer jr., cand. te Leeuwarden.

AANGENOMEN: Dintelord, A. Voogel te Holten. — REDANKT: Hoofddorp, A. de Vlieg te Renkum.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEPEN: «De Bilt en Waarder (toez.)», D. Boonstra te Utrecht. — Risse, J. Jigeman te De Meern. — Hoek en Waarde, H. Soel, laatst pred. te Curaçao, thans vertoovende te Middelburg. — Maasticht, W. Mallinckrodt te Marik. — Opperdoos, Van Limburgh te Uithoorn. — Hoek, H. Soel te Middelburg. — Vries, H. Rutgers S.J. te Jelsum. — Obergum, J. Heeringa te Schaldeburen (gem. Grootegast). — Tholen, J. van den Bergen te Varsseveld. — Drieuizen en Zuid-Schermer (N.H.), F. Tammen, cand. te Leiden. — Nigtevecht, P. H. Versteeg te St. Pancras.

AANGENOMEN: «Gravenhage, D. J. Karres te Genemuiden. — Marsum, H. van Veen jr. te Nieuwenhoorn. — Gieservre, G. a. W. J. Boelman te Venhuizen. — Nijkerk (Fr.), J. A. van Tuijn te Goudswaard. — Oene (toez.), D. Boonstra te Utrecht. — Molenaarsgraaf, R. A. Laus, cand.

REDANKT: Nijkerk, D. J. Karres te Genemuiden. — Borselo, H. Soel, laatst pred. te Curaçao, thans vertoovende te Middelburg. — Alkooi, G. B. Fijnvandraat te Nieuwerkerk. — Schiedam, Talma te Vlissingen. — Siddeburen, N. L. Picard C.H. te Zandweer. — Zoelen, J. L. Fortuin Drooglever te Lochem. — Boven Smilde, K. Havinga te Den Ham (O.) — Leeuween en Pulijk, G. J. Holman te Randwijk C. a. — Paragra, J. van der Walde te Woudum. — Hinderwijk (toez.), De Groot te Houten. — Kerkwerve, R. A. Laus, cand. — Eggenhuizen, G. Casimier te Esmeria. — Woudbrugge, Bleiswijk, Noordeloos, Benschop, Juthaas en Wexep, door D. Boonstra te Utrecht. — Voor IJsselmeer, door G. H. Bleeker te Walsijk en Balam.

REDANKT voor TOEGEGANG VAN BEROEP: Gouders, De Bilt, Vinkeveen, Waarder, Mijnsheerenland en Voorhuizen, D. Boonstra te Utrecht.

Advertentiën.

ORGEL.

Te koop wegens plaatsgebrek een nieuw Amer. Orgel, groot model; heeft gekost f 225; nu te koop voor f 150, spotprijs. Te bev. bij den Boekh. D. BROUWER, Stroover 8, Rotterdam.

Breebaart's Orgelhandel.

Damrak 23, Amsterdam,

ruim 200 stuks in voorraad.

Laagste prijzen. Vraag Catalogi.

Amerikaansche Orgels.

Het nieuwste en beste Orgel is

Chicago World Fair Orgel.

Hoofdagent voor Nederland:

J. M. W. STOKER,

Magazijn van Muziekinstrumenten.

Hilversum, Stationsplein 2.

AGENTS gevraagd in alle plaatsen van Nederland.

DE HERAUT.

Den meestbediende Te Koop aangeboden «DE HERAUT» van No. 1 af tot het laatste nummer toe geheel compleet. Schoon exempl. Adres motto «Heraut», bureau van dit blad.

WORLEDGE'S

HEAD-ACHE LOTION

is het beste, onschadelijke

middel tegen

HOOFDPIJN

(uitwendig te gebruiken).

Verkrijgbaar door het gehele Rijk in

flesschen van:

500 gr. à f 0.80; 250 gr. à f 0.45;

125 gr. à f 0.25.

Hoofd-Agent voor Nederland en Koloniën

JAN W. HAVERKAMP,

SPIJSTRAAAT 54, AMSTERDAM.

ZOO EVEN VERSCHIEEN

en is alom en bij den Uitgever H. C. VOORHOEVE 12n., Den Haag, verkrijgbaar:

AANTEKENINGEN OP NUMERI.

Uit het Engelsch van C. H. MACKINTOSH.

TWEDE DRUK.

Prijs ingenaaid f 1.50; ingebonden f 2.—.

De aantekeningen op GENESIS, EXODUS, LEVITICUS en DEUTERONOMIUM

I en II zijn insgelijks tegen bovengenoemde prijs verkrijgbaar.

C. H. SPURGEON zeide eenige jaren geleden in een prediking openlijk, dat hij het licht, 't welk hij bezat in het Woord Gods, naam God te danken had aan de lezing en bestudeering van de «Aantekeningen op de 5 boeken van Mozes door C. H. M.»

P. VAN EIJK.

FIRMA JOHANNES KRAMER & Co.,

Dam 15-17, Amsterdam.

Koopen en verkoopen EFFECTEN, vreemde COUPONS enz. Wisselen Gouden, Zilveren

MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIËN en BELEENINGEN.

Nemen gelden à DRPOSITO met rentevergoeding van 1/2 pCt. onder de prolongatiekoers.

Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

GEDRUKT TER KON. NED. STOOMDRUKKERIJ, WARMOESTRAAT 106, AMSTERDAM.

A DE ROODE & Co.,

SCHIEDAM.

FABRIKANTEN VAN

OLIENE en LOOG.

(Opgericht 1878.)

Aan bovenstaande Fabriek 1e en 2e Qualiteit steeds te verkrijgen tegen concurrerende prijzen.

Verschenen:

De gedachtenis

des

Rechtvaardigen.

Korte beschrijving van het leven en zalig afsterven van

Mej. GEERTJE F. MEINDERS,

geb. PETERSEN

Met haar Portret.

Prijs f 0.50.

J. A. WORMSER.

Amsterdam.

Verschenen en bij den Boekhandel verkrijgbaar:

Bijbelsche Aardrijkskunde.

Naar de EEFDE UITGAVE VAN

J. FROHNMEIJER,

Oberkonsistoriaalrat.

Bewerkt door H. VAN ZUILEN,

Hoofd der Christelijke school te Hattem.

234 VIII Bladzijden in 8°. Postformaat.